

Prædiken til Allehelgensdag

Matt. 5,1-12

Første tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus:

Da Jesus så skarerne, gik han op på bjerget og satte sig, og hans disciple kom hen til ham. Og han tog til orde og lærte dem: »Salige er de fattige i ånden, for Himmeriget er deres. Salige er de, som sørger, for de skal trøstes. Salige er de sagtmodige, for de skal arve jorden. Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden, for de skal mættes. Salige er de barmhjertige, for de skal møde barmhjertighed. Salige er de rene af hjertet, for de skal se Gud. Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn. Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed, for Himmeriget er deres. Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på. Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene; således har man også forfulgt profeterne før jer.«

Matthæusevangeliet 5,1-12

De, som sørger, skal trøstes. Det er godt at vide. I dag hører vi det som det er.

Vi hører noget, vi ved i forvejen, nemlig at sorg findes. Sorg over at miste dem vi holder af. Vi hører det, vi ikke kan sige os selv: At der er trøst at få. Gud ånder på øjet, når vi græder. Det sang vi lige før. En gang vidste jeg ikke hvad det betød, at Gud ånder på øjet når det græder. Men så var der et lille barn som var faldet og havde slået sit knæ så det blødte. Hun sagde: Vil du puste på mit knæ? Når vi puster på et sår, mærkes det knap så slemt. Når Gud ånder på det tårefyldte øje, er det et tegn på at Gud vil trøste.

Gud har medfølelse. Gud ved hvilke kampe vi står midt i. Gud røres over vores tårer.

Jesus græd åbenlyst over den hårdhed, mennesker kommer ud for. Han ved hvad det er at have det dårligt. I kirken kan vi tale om det, som det er. Vi kan tale om det svære. Gud siger det selv. Så kan vi også tale om, at der er dage, som er svære at komme igennem. Der er tidspunkter, hvor savnet efter dem, vi har mistet, er så stort, at det fylder det meste. Det kan være længslen efter at høre en særlig stemme, holde en hånd i sin, fortælle noget til det menneske, som ikke lever mere. Man kommer ind i stuen og siger: *Nu skal du bare høre.* Men der er ingen, der lægger øre til. Stuen er tom.

Allehelgensdag er den tomme stues dag. Det er dagen, hvor savnet bliver sagt højt. Gud skal vide, hvad det vil sige. Gud ved, hvad det vil sige. Gud ved det

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 793, 124 årgang
November 2023
ISSN 0901-2214

fra sig selv. Gud så et kors stå tilbage, fra sin elskede søn. Mennesker kan savne, fordi mennesker kan elske. Dem, vi elskede mest, savner vi mest. Savnet er tegn på, at vi kan elske andre.

Dagen kaldes Allehelgen, fordi den engang blev brugt til at mindes mennesker, som havde gjort sig perfekte for Gud. Vi er ingen helgener, det er dem vi har mistet heller ikke. Men vi elskede dem, derfor er de noget særligt. Deres fejl og mangler har Gud blæst væk fra de tårefyldte øjne. Der var fejl ved vores kære. Nogle gange var de gnavne, nogle gange ville de ikke med til noget, nogle gange svigtede de. Gud puster det væk: Det gnavne, det dovne, svigtet. Tilbage står det skønne vi havde sammen. Det, vi savner. Det står også tilbage, at vi selv var gnavne eller dovne eller svigtede. Desværre. Det var ikke med vores gode vilje. Men der har alle dage været plads til forbedring hos os. Det er derfor vi føler skyld og skam.

Det er derfor vi beder Gud: *Tilgiv alt ondt vi fik gjort eller sagt. Bønnen står i den salme, der hedder: Du som har tændt millioner af stjerner.* Salmen er en bøn til Gud om at tænde lys i mørket, om at løfte os ud af det tunge. Vi beder Gud lette vores liv og, sagt lige ud af landevejen, om at tilgive alt ondt vi fik gjort eller sagt. Vi synger salmen om lidt. Når vi synger, får vi det sagt til Gud som det er: Så er vi klar til at Gud ånder på øjet. Det er forskelligt, hvordan vi oplever sorgen. Sorgen, du oplever, er præcis så slem som den føles. Andre skal ikke komme og fortælle dig hvordan du har det. Det ved du bedst selv. Andre har måske travlt med at spørge, om du er kommet videre. De spørger, fordi de bliver forlegne, når de møder mennesker med tårer i øjnene.

En kvinde, som har mistet for nogle år siden, er stadig mærket af sin sorg. Hun har fortalt mig, at naboen går over på den anden side af fortovet. For at undgå det svære møde. Nu har vi hørt Jesus sige, at det svære findes. Vi har hørt ham tale om, at tårer er en del af tilværelsen. Men Gud vil, at vi skal trøstes. Vi kan hjælpe og trøste hinanden, vi kan

trøstes af troen som Gud har plantet i vores hjerte. Troen nærer Jesus ved at vise, at der findes mere liv, end det vi kender til. Det livsoverskud har Gud til os og til vores elskede. Vores opgave er at turde tro det. Nogle dage kan vi godt, andre dage kan vi ikke. Så kan vi heldigvis hjælpe hinanden med trøst og med tro.

I Danmark var der en populær sang som lød: *Jeg skulle eje millioner, hvis tårer var guld.* Hvis tårer var guld, så kender jeg mange millionærer. For jeg har stået ved siden af grædende mennesker på hospitaler, hos bedemanden, i kirken og på kirkegården. De hvide lommestørklæder knuges i hånden, der rettes på blomsterne og der tages imod små hvide kort med folks trøstende ord. De kort bliver læst igen og igen. Så det er godt at gøre sig umage med de kort vi giver hinanden, kortene er tegn på kærlighed. Ligesom tårerne er det. Jeg har altså mødt kærlighedsmillionærerne, hvis vi skal tage sangens ord til os. *Jeg skulle eje millioner, hvis tårer var guld.*

Der findes en historie om et menneske, som havde grædt meget i sit liv. Da kom der en gammel ven som sagde: Dine tårer er kostbare perler. De er kostbare perler, som du kan lægge i Guds hånd. Så ser Gud, at du er et menneske, som har elsket meget.

Det kan ske, at en af os fælder en tåre, når vi om lidt mindes de mennesker, vi har mistet. Så må det være sådan. Nogle kan græde, andre kan ikke. Så forskelligt er vi skabt. Men skulle vi fælde en tåre, så ved vi nu, at Gud ånder på øjet når det græder. Amen

Ulla Skou

Sognepræst i Valsbøl, Medelby, Store Vi og Skovlund pastorat, Sydslesvig

Salmer (Den Danske Salmebog):

729: Nu falmer skoven

750: Nu titte til hinanden

787: Du, som har tændt millioner af stjerner

31: Til himlene rækker

732: Dybt hælder året

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke, Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/Søndagslæsning
- her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov — Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk